

sammenlignede de private Theatre, der maade arbejde under saa trykkende Forhold, som nu for Tiden er Tilfaeldet ved Concurrencen med det kongelige Theater, med dette Theater, saaledes som det vil udvikle sig efter vort Forslag. Vi maade jo huske paa, at de private Theatre ere henviste til at arbejde med andre Stykker end dem, der opfores paa det kongelige Theater, og overfor et andet Publicum end det ved det kongelige Theater, og det er altsaa naturligt, at de maade virke i en anden Retning, i en Retning, som ganske vist ikke er heldig, og som vi jo neposk have meent, at vi ved et friere Forhold til det kongelige Theater kunde bidrage til at losse noget op fra det Trin, hvorpaa de nu staae. Dernaest henviste den hoitkerede Minister til et Tilfaelde, som er indtruffet for 100 Aar siden, at man havde forsogt paa at overgive Theatret til en Entrepreneur, men at det endte om saa Aar med en Fallit, hvorved Staten led et betydeligt Tab. Ja, at man kan slutte en Contract saaledes, og at man kan komme til at lide Tab derved, er ikke noget Nyt, saa derfor behovede man ikke at drage dette Bevis frem mod os, maaskee endog fra den gamle Commissions Betænkning, hvor jeg har seet det omtalt som noget meget Adbarende, thi vi vide jo ogsaa alle, at man kan slutte en Contract, som kan sikke mod et saadant Tab, og dette vise i alt Fald de Contracter, som ere givne angaaende Theatret i Brüssel og de andre belgiske Stæder, og naar der er en sliq Sikkerhed, som vort Forslag ogsaa paa lægger Regjeringen at staae tilveie, har man jo dert et Middel til at forhindre ethvert Tab. Hvad selve vort Forslag angaaer, erklærede den hoitkerede Minister, at vi ikke havde villet give noget bestemt og udtømmende Forslag. Dette maa jeg bestemt modsigge. Vi have villet give et Forslag, som var saa godt, som vi vare istand til at give det, og som efter vor Mening skulde være saaledes, at det kunde bruges, saa at vi ikke alene kunde forsvare selv at stemme derfor, men ogsaa at raade Andre dertil, som for et Forslag, der utvivlsomt kunde sættes i Værk til Gavn for det Formaal, vi ville fremme. Vi have ganske vist udtrykt os med Varsomhed, fordi vi vidste, hvor vanskeligt det er for enkelte

Rigsdagsmænd at udarbejde færdige Lovforslag, og at det er dobbelt vanskeligt, naar man har saa saa Dplysninger til sin Raadighed, som vi havde. Det vilde være langt lettere, naar vi som Folkethinget i 1851 kunde indstrænke os til at foreslaae en Beslutning og opfordre Thinget til at tiltræde den; men efterat der har været nedsat to Commissioner, og efterat man bestandig har hørt Tale om, at vi, som vilde en anden Ordning, i Grunden vilde, at Theatret skulde nedlægges, at Kunsten skulde gaae til grunde, osv., saa fandt vi det nødvendigt at udtale, hvad vi vilde, saaledes, at Ingen havde Ret til at tvivle derom. Det er ganske vist, at bliver dette Forslag ikke vedtaget, saa er det heller ikke det, der staaer for os som Hovedsagen, naar vi er bda blot blive frie for Regjeringens Forslag, thi saa have vi det Haab, at saa vil Regjeringen derefter komme og forelægge os et Forslag, som gaaer i en anden Retning end den, det nuværende Forslag anviser. Men dermed er det ingenlunde sagt, at det Forslag, som her foreligger, ikke skulde være udarbejdet af os med al den Omhu, som det var muligt, saa at det virkelig ikke skulde kunne forsvares at sætte det igjennem, og jeg maa tilstaae, at efter de Indvendinger, som jeg har hørt i de halvanden Dag, som vi have talt derom, tror jeg, at det er lykkedes os bedre, end jeg maaskee fra Begyndelsen havde tænkt. Jeg kan idetmindste ikke see, at de Indvendinger, der ere komne frem, paa nogen Maade kunne have noget Væsentligt at sige. Man har saaledes f. Ex. savnet, at der skulde have været opført en bestemt Sum, som skulde have været til Ministerens Raadighed, som Tilskud til den kommende Entrepreneur. Det forekommer mig dog virkelig, at det er et forunderligt Forlangende til os, som mene, at det i den første Tid kan gøres uden andet Tilskud end det, der indirecte ydes igjennem Ventepengene. Det er vort Haab, og jeg kan gjerne sige, at vi støtte det derpaa, at efter vor Overbevisning er det Tilskud, som er sat ind i Regjeringens Forslag, om 50,000 Rd. aarlig til det kongelige Theater, meget for høit, og jeg tillod mig forleden at begrunde det derved, at Forestillingsindtægten var beregnet meget for lavt, saa at der, naar man satte den til dens